

„Soča“ izhaja vsak potok in volja po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „povsničah“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nanski ulici ter v Trstu, via Caserna, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremočnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Einspielerjeva slavnost.

Vajeni smo slišati s Koroškega vedno le tužne vesti, da oholi Nemci zaničujejo in zatirajo ondašnje naše brate, kakor naprimeri so še pred par leti v Istriji Lahotni zaničevali in zatirali Hrvatov in Slovence. Da pa se bodo koroški Slovenci opomogli, kakor so se opomogli Slovani v Istriji, nam daje nado slavnost, ki se je tako veličastno vršila 21. dne avgusta t. l. v Svečah blizo Celovca. Vzbuditelj in prvoboritelj koroških Slovencev, monsigaor Andrej Einspieler, je ta dan oudot obhajal redko slovesnost, daritov zlate svete maše. Koroški Slovenci so se te prilike poslužili, da so javno pokazali, kako stoje kakor jeden mož za svojim voditeljem in kako zelo ga spoštujejo. Gotovo bo našim čitateljem vsčč, da zlatomašniku v čast, narodu pa v spodbudo nekoliko opišemo g. Einspielerjeve zasluge in njemu zaradi teh prirejeno slavnost.

Andrej Einspieler porodil se je 13. dne novembra 1813 v Svečah blizo Celovca. Šolal se je v Celovcu do leta 1837. 14 let je potem opravljal službo duhovnika, večinoma med Nemci. Od leta 1852 do 1882 je bil profesor vorouka in slovensčine na realki v Celovcu. Sprosil si je potem v pokoj, da loži doluje za narodno politično življenje koroških Slovencev. Koliko je on storil za človeštvo sploh, posebno pa še za slovenski narod in zlasti za Slovence na Koroškem, tega ni vsani nikdo vredno opisati niti povedati. Poleg žive besede suče on že 40 let jekleno svoje pero pod zastavo: Vse za vero, dom in cesarja! Kdor bere „Mir“, katerega izdaja monsigaor And. Einspieler od leta 1882, že ve, da ima on mnogo zaslug za koroške Slovence. „Mir“ je pa še le malenkost t. g., kar je on storil za slovenski narod. Zaameniti Moherjevi družbi je on duša od njenega početka. „Slovenski prijatelj“ od leta 1856 do 1883; „Sloški prijatelj“ od leta 1852 do 1855; „Jedro kerščanskega nauka“ leta 1872; potem njegovi dopisi leta 1848 v „Sloveniji“, v „Slavisches Centralblatt“ v Pragi; v „Südslavisches Zeitung“ v Zagrebu; v „Stimmen aus Innerösterreich“ leta 1861; dalje „Die Draupost“ leta 1865; „Slovenec“ leta 1865 do 1867; „Kaerntner Blatt“ leta 1869, in „Kaerntner Volkstimme“ do leta 1883 jasno svedočijo, kako ogromne zasluge ima m. Einsp. za politično življenje Slovencev. Dijaki njegovi, društveniki rokodelskega društva, siromaki Vincencijeve družbe so zgovorne priče, da mons. Einspieler ni le lepe učil, marveč da je tudi z radodarnostjo potrjeval svoje nauke. Tako so je trudil mons. Einspieler do današnjega dne. In sivi starček deluje še ravno tako naidušeno in stalno, kakor je pričel delovati mož dozorel leta 1848.

Vzgleđen duhoven, iskrea rođoljub in zvest državljau je mons. Einspieler v največi meri. Za pra-

vico in resnico stoji vedno kakor sivna skala; njegov značaj je brez madeža, kakor paden sneg; kakor solnce zemljo, tako on ogreva in budi ljudstvo, posebno pa koroške Slovence, k vsemu dobro i k narodni zavednosti. Storil je mons. Einspieler za človeški, posebno slovenski rad toliko, da bodesa njegovega trua večer, in večno njegovo ime.

(Dalje prih.)

Javen ples in postava.

Ples ni družega, kakor starodavna navada — razvada; sam na sebi je nedolžno razveseljevanje. Nekdaj se je morda tudi tako plesalo, da se ni bilo spodtikati ob ples. Večinoma velja to še dandanes o plesih, katere prirejajo razna društva; nikakor pa ne moremo tega trditi o javnih plesih, kakoršni so po naših vaseh in tu pa tam tudi po manjših mestih. Veče slovenske vase in trgi slovenski so večinoma to navado — razvado opustili; ne tako furlanski. Tam doli se ponašajo celo „mesta“ z javnimi plesi vsako nedeljo ob neprepovedanih časih. Sicer se je izjemoma tudi v prepovedanih (cerkveno-propovedanih) časih plesalo.

Čast tedaj onim slovenskim krajom, kateri so toliko napredovali, da v njih ni več v navadi javen ples! Kdaj pridejo vsi kraji naše deželice do hvalevredne te stopinje, da opuste javne plesne? Gotovo ne tako hitro! Omika je tista moč, koja te pospešuje; ta pa koraka v mnogih krajih na deželi po polzevo naprej. Dolgo bi morali tedaj še čakati, da nam omika spravi javne pleso v vsej deželi iz navade.

Kdo naj ji prihliti na pomoč? Postava! Javni plesi so obsojajo iz več obzirov, namreč 1. iz npravnega (moraličnega), 2. iz narodno-gospodarskega, 3. iz čišto narodnega obzira, za nas Slovence posebej in 4. iz zdravstvenega.

1. Iz moraličnega stališča vidimo javne pleso kot pohujšljive. Obnašanje plesalcev bije večkrat javno pred svetom morali v obraz. Pri plesu se mladina moškega spola večinoma uže prej opijani; ona zapelje tudi dekleta, da pijo čez mero, kar ni tako teško, ker niso vjena vina. V takem stanu pozabi mladina na sramežljivost. Besede in dejanja vinjenih plesalcev so večkrat taka, da jih radi sramežljivosti ni spraviti na papir. Lahko bi k tomu navedli fakta, pa — sram!

Posebno po plesu — po polnoči — ni videti več naših fantov in deklet kot taci, ampak mesto njih se vlačijo okoli prave ponočne pošasti. Celo še drugi dan pri belem danu je videti, . . . ker oni ne vedo, da je uže dan, tako zaslepijo. Za Boga, saj smo v državi, kjer je postava naložila šoli kot prvo točko: npravno-versko odgojo; tako javno pohujšanje pa bi se ne zabranjevalo! Kaj naj opravi cerkev in

šola, ako postane mladina zapustivši šolske klopi prosta „kakor žival na gmajni“? Kaj koristi nauk in odgoja v šoli, ako ima šolska mladina vedno priložnost opazovati javen ples, kjer so dejanja, proti katerim deluje cerkev in šola z vso močjo, nezakazljiva! Ali zamoro šola npravno-versko odgojiti našo mladino, ako ima ista uže prej, kakor v šolo hodi, prostost zijati pohujšljive javne pleso? Saj matere z dojenčki v naročji in z otroki za roko ves popoldan gledajo razbrzdane plesalce!

Postava! tukaj je tvoje polje, tu posezi vmes; žruj plevel pred cvetom, da se seme ne zaseje, ker drugače je delo večno in plevel noiztrebljiv!

2. Iz narodno-gospodarskega stališča obsoja se ples, kor mladini daje priliko k zapravlivosti. Varčnosti mladina naša ne pozna; komaj ima par goldinarjev v žepu, uže je skrbi, kdaj bodo ples, da jih zapravi. Mladina „nimaničev“ prekosi v tej zadevi mladino bolj premožnih kmetovalcev. Prva dobi z dnino potrebnega denara; druga pa nadleguje stariše za denar. Ako so stariši pamotni, otrokom svojim ne dačo denara, zato si ga mladina sama priskrbi. Vzame (vkrado!) doma, kar more, da spravi denar za ples. Hiša, ki ima več plesalcev in plesalk, ne more napredovati, kor domači tatovi so hujši, kakor zunanji; pred prvimi ni mogoče zapreti. Med stariši in sinovi nastajajo večkrat radi toga prepri, sovraštva in celo poboji! Nesrečno družino tako. In kdo drugi je kriv, kakor ples? Da tudi v obleki ni zmernosti, posebno pri dekletih no, uzrok je ples; zauj mora biti nova „maškara“.

3. Ako gremo Slovence k javnemu plesu, so li moremo veseliti plešoče mladine z narodnim ponosom? Redki so kraji na Gorškem, kjer bi bilo kaj takega mogoče. V mnogo krajih se uže godci-piskači lahi iz bližnjih mest posmehujejo in celo psujejo vse, kar narodno-slovenskega vidijo na plesišči. Mladina bléje s tujimi godci v tujem jeziku, da je človeka sram. Gode in prepeva se neumano „jolilajfanje“ in „falamor“ in „šompjolegri“ da je groza. Godci pa bolj ko je „debola“, raje jo zuejo in naša mladina za njimi, dokler da se popolnoma vdomači. Koliko „lepih“ besedi so že zapustili javni plesi slovenskemu slovarju, ako bi se jih zbralo.

4. Ples spodkopuje z zdravje. Somtertja se je uže javnosti objavil posamezen slučaj, kateri je nagloma spravil v prezgodnji grob vročega plesalca ali plesalko. Nekje je bogata vdova imela edino hčer. Pripravljal se je javen ples. Mati nagovarja edino svoje deklet, da pojde k plesu, in šlo je, če tudi ne radovoljno, ker mu je notranji glas branil. Bogastvo dekletovo mikalo je plesalca tako, da se mu je mnogi hotel prikupiti s plesanjem. Ubogo dekletu ni se moglo braniti, plesalo je o vročini na javnem preveč, prehladilo ali progrela se je in po noči — umrlo. Zastonj je nesrečna mati plakala! Izgubila je edinega svo-

LISTEK.

ANDREJU EINSPIELERJU

o zlati maši
dné 21. avgusta 1887. leta.
(Ponatisnjeno iz „Sl. Naroda“)

Pod jesen gre! A čas nobén
Ni kmetu ljubši kot jesén.
Pomlad je čas cvetú in nád,
A čas skrbi in dela tudi,
Poloti mož potán se trudi;
A jesen dá mu hlad in sad,
Za strah in skrb in trud obilo
Mu vrt in pólje dá plačilo.
Enako v žitji! Kdor se v cvetji
In žitja svojega poletji
Ne plaši truda in skrbi
Pač srečen je v jeséni dni,
Vesel se v prejšnje dni ozira,
Mírnó oči v prihodnje vpira.

Ti delal si kot malokdó!
Ti delal si ob časi cvetja,
Zvestó si delal pol stoletja,
Zvestó, pogumno in krepkó.
Kar sil ti dalo je nebó,
Posvétíl ti si vse mladini,
Posvetil vse si domovini.
Ti domu si buditelj bil,
Ti domu si učitelj bil,
Za dom si vrl boritelj bil.
Ti delal si: jesén je tá,
Prišel je tobi čas sadú . . .
Naš dom odeval gost je mrak,
Slovenija je tožno spala;
A čvrsto je, vesélo vstala
In narod si goji krepák.
In tvoj premili Gorotán
Že tudi dviga se, se vzbuja,
Prihaja mu vstajenja dan
In peša, gine sila tuja.
Probuja se Slovén povsód!
A kdo se pač najbdój je trudil,
Da národ se iz sná je vzbúdil?

To naše národno vstajénje,
To krepko národno živlénje
Zeló je tvojih trudov plód!
Zató naš dom ti venec slavo
Zdaj víje krog častite glave,
Zató pa tvoj današnji god
Vesel proslavlja ves naš rod,
Izraza vroča ti čútila,
Poklanja sréna ti voščila! . . .
Ti zláto žrtvo nekrvavo
Bogú si danes daroval,
Pri njej pač i za očetnjavo,
Za srečo njeno in nje slavo
Prošnjé si k Večnemu poslá.
A nam na dan daritvo zláte
Sto želj se k nebu dviga zá-te:
Bog čúvaj te še toljko let,
Da srečen zreš slovenski svet,
Da srečno, slavno in edino
Premilo vidiš domovino!

S. Gregorčič.

jega otroka radi plesa. Vest jej gotovo ni dala miru, ker pogubiti lastnega otroka ni materinsko, ampak...

Postava v marsičem zabranjuje lastno poškodovanje, a pri plesu pusti, da si neumna mladina v velikej meri kviri zdravje. Kaj pa pretepi, poboji, pijančevanje itd. kar je s plesom združeno? Koliko razbitih glav, porezanih obrazov in udov je uže hodilo po sodiščih radi javnega plesa! Koliko mladenk se pokvari pri plesu, da vse svoje življenje trpe in koliko mladenčev se presili s plesom, da niso nikoli več sposobni ne za teško delo ne za vojaščino! In vendar se nikdo ne gane, da bi se nevaren ples postavno zabranil! Žalostno, a resnično!

Postavodajalci, storite potrebne korake, da se to zapreči! Javni plesi, taki kakor so, niso več za današnji čas. Proč z njimi! Deželni zbor naj stori v to potrebne korake, da se dovoljevanje javnih plesov preustroji, oziroma odpravi.

Upamo, da bodo koji čast. g. naš deželni poslanec to pereče vprašanje preiskoval in v prihodnjem zasedanji deželnega zbora spravil v razgovor. Hvaležnost bo volika!

Dopisi.

V Gorici, 10. septembra. — (Začetek šolskega leta) je vesel čas za dobre otroke, kateri se zbirajo v šole v katerih si blažijo srce in nabirajo znanosti za življenje; a za marsikaterega očeta je ta čas jako trd in neprijeten, ker mu je težko preskrbeti otroke z obleko, knjigami in vsem, kar potrebujejo. Zato je skrbnih očetov in dobrih učencev prva skrb, ko v mesto pridejo, da prašajo, kje se dobivajo šolske knjige po ceni in brez posebnih sitnosti. Upamo, da takim roditeljem, varuhom, učiteljem, duhovnikom in dijakom, malim in velikim, ustrezemo, ako jim pri tej priliki naznanimo, da Ferd. Wokulat, na Travniku, št. 3, je tak knjigar, na katerega se smejo obrniti brez strahu.

Ta mož prodaja v Gorici uže mnogo let, ima obširne zveze z Nemci in Slovenci in je vedno pripravljen ustreči svojim odjemnikom z dobrim blagom po najnižjih cenah. Vrhu tega je Wokulat tudi v svojem vedenju uljuden človek.

Že rabljene knjige dobijo se po nizki ceni pri g. Logarju, v Šolskih ulicah, št. 4.

Pri tej priliki pa ne moremo zamolčati, da je skrajni čas, da se tudi Slovenci poprimo knjigotrštva vsaj v nekoliko meri, da ne bomo siljeni kupovati še dalje pri naših narodnih nasprotnikih.

V Selah na Krasu so se občinske volitve uže izvršile. Kar smo v zadnji «Soči» želeli, to se je tudi uže zgodilo. Sedanji župan — plesalec — je popolnoma zaplesal svoje županovanje, kajti niti v starešinstvo ni več prišel. Tako je prav, vrli volilci! Tako se pokaže takim županom, katerim je več marj za pohujšljive javne plesa, nego za čast in blagor občine svoje. Kakor se čuje, tudi v občinski denarnici ni vse v redu! No, to je naravno; kdor rad pleče, je lahkomišeln; lahkomišelnost in pa računski obč. novci ne gre skupaj.

Novi starešini! na vas je sedaj ležeče, da si izberete izmed sebe pravega moža za župana, katerega bode prva skrb čast in blagor občine svoje, a ne pohujšljivi javni plesi!

Javen ples je prinesel nekaj «pod nos» tudi županu v Brestovici na Krasu! Tudi prav! Tam, kjer se pri javnem plesu moti javni mir in red, naj sl. c. kr. okr. glavarstvo kot druga instanca, poseže vmes ter primerno stopi na prste dotičnim županom, potem bode gotovo bolje, kajti to bode pomagalo, da se zatrejo, oziroma primerno omejijo pohujšljivi javni plesi. Dosedaj se v tem obziru ni delalo postavno in ne časa primerno. Če tudi se je motil javni mir in red na najsurrovejše načine, vendar se ni zato nikdo zmenil. Prepričani smo, da taka početja n' so niti v blagor občin, ne v čast slavnej vladi. Upamo, da bode odslej boljše.

S Krasa, 5. septembra. Žal mi je, da se od našega dolenjega Krasa nič kaj prida ne sliši. Kervavi boji pri plesih, onečastenja Bogu posvečenih dnevo, nesramni napadi v poslanicah na nedolžne ljudi, strahanske kletvine, lačni krčmarji, nadušljive harmonike, burinaste buče, vse to in še več si moral čitati o zadnji dolenje Kraške vojski! Sit si bil do grla teh previrov in oddahnil si se, ko ni bilo v zadnji «Soči» nobenega dopisa s Krasa. A, kako si se ustrašil, ko si drugi dan prejel «Edinost» v roke in si čital: V Kostanjevici 22. avg. 1887 — Kaj ne, dragi čitatelj, da je bilo tako? Tudi jest sem se ustrašil, da sem — «padel v — zavednost —!» V tej mojej — zavednosti — dozdevalo se mi je, da ležim kraj luže, v katere je neka suhljata žabica kaj mično regljala. Evo tu njeno krasno-neumno skladbico, ki bo velik prevrat v sedanji muziki prouzročila, ako nam Bog da druge ušesa. (Začetek pijano, regl, regl): «Ne jaz ampak moj zlobni» (sans compliments)

«zoprnik» (crescendo: regl, regl) «je preprič prouzročil (forte: kväk, kväk), ker me je v 23. broji «Soče» prav pobalinsko» (Imaginez vous) «napadel» (fortissimo: kväk, kväk, kväk) etc. — Ta je njegova stranka! (con emphasi: kväk! Potem torna coppe: «Ker me je zoprnik v 23. broji «Soče» surovo (est il possible) napadel, popadel sem nož (mon Dieu, kaj bo? Ki je bil zagnan (lugubre: kväk, kväk) «v mojo čast» (povera diavola) etc. — Tú se žabica oddahne, stegne svoje «precartane» nožice, pogleda milo v sončice, ter jame zdaj nekako filozofično, pensiero e misterioso regljati od «enakopravnosti» do «nатурnega prava». Ker pa filozofija ni moja močna stran, in se pri takih predavanjih kaj dobro spi, zaspal sem bil v svoji — zavednosti — in spal sem tako dolgo, dokler mi ni še najlepša struna ušesa pošegetala: «Moj današnji dopis, ki hoče v tem biti zadnji» — tu se probudim, ter slišim ploskanje in krik: brava! bravissima! da capo! O, žabica! saj boš kaj ne — mož beseda? Da! O urh, ti plačaj! Zdaj pa, lepa hvala, ma chère žabica in adieu — mon ange!

Kraševce.

Iz Pliskovice, 6. dne sept. Vročina nam je pobrala že mnogo poljščine, — nokatere pridelke vse, pa nas še ni zapustila. Ubogi Kraševce!

Pred dvema leti smo mislili tukaj ustanoviti bralno društvo, a ni se nam posrečilo — «prezaspali smo bili». Pretečeni teden sešii so se nekateri odličnjaki, sprožili misel o bralnem društvu in glej, draga Soča! danes je že 26 osnovevaljev. Lepo število; le tako naprej! Pokažimo tudi mi, drugi Pliskovčeni, da ne spimo! Z združenimi močmi, — vse za vero dom in cesarja, naj nam bo goslo! Živoli Pliskovčeni. Živelo bralno društvo!

Iz Brd, 5. septb. Danes nam je poslal Oni, kateremu pravi pesnik v pesni: «Človeka nikar»: «Ti sam si Gospodar», zopet potrebnega dežja, s katerim se je ne le zadnja setev oživela, ampak tudi grozdje precej popravilo. Bog nam je ohrani! Bo vsaj trta — ta preluba briška mati — dodala, kar nam je dolgotrajna suša končala. Prehuda je bila ta šiba božja; niti stari se ne spominjajo enake. Dne 21. m. m., ko je slovenski voditelj, preč. g. And. Einspieler zlato mašo pel in za trpeči narod slovenski molil, odprlo se je nebo in napojilo nam prežejno zemljo za nekaj dni — in danes se nas je zopet osmilit svetovni «Gospodar». Veliko javnih molitev in izrednih procesij se je bilo napravilo po Brdih, toda šiba «suša» ni nehala tepsti nas, dokler nismo bili toliko z uboštvom spokorjeni in v ognju reve očiščeni, da je bilo božji pravici zadoščeno. Pokazal nam je On, ki je «sam Gospodar», da grešniki in z njimi tudi pravični morajo ne le moliti, ampak tudi trpeti ali na zdravji ali na premoženji ali na časti. Job pravi: «Ce smo dobro sprejeli iz roke božje, zakaj bi hudega ne sprejeli?» Zato je pesnik v pesni «o nevihti» pustil molitev neuslišano. Bog je dal in vzela. A kratkovidni kritiki mislijo, da Bog mora vsako prošnjo in koj (brez odloga) uslišati ter šibo odvzeti. Zato so hudujejo na «nevihto» in pesnikovim (iz vernega ljudstva našega uzetim) izrazom: «Ti sam si Gospodar». O pismoučen kritiki, pojdite k nesrečnemu kmetovalcu v šolo! Tam bote izvedeli, da je Bog res «sam Gospodar».

Od meje beneške, dne 4. sept. Včeraj se je bilo sešlo v Dolenji mnogo gospodov duhovnikov, ker jih je bil povabil tamošnji gostoljubni g. vikarij Zoj. da počaste preč. g. dekana Korminskega, ki je bil prišel na kanonično vizitacijo v Rutarje. Dolenjo in Mernik.

V Dolenji, ki je na lepi cesti, sred krasne doline ob mejni reki Idriji, bili so otroci v laškem jeziku izpraševani iz krščanskega nauka, ker bili so tudi tako podučevani. Potem bi lahko kdo sodil, da so v Dolenji sami Lahi; a to ni res. V Dolenji so Slovenci v veliki večini, rekel bi, da ni družine, ki bi bila popolnoma laška, ali oče ali mati je slovenske krvi. In vendar nimajo slovenskega poduka niti v cerkvi niti v šoli. Tako ne sme več ostati! —

Pri obeču so slovenski duhovniki iz spoštovanja do laških (2) tovaršev govorili furlanščino; a, ko so proti koncu z dovoljenjem č. g. Zoj-a zapeli slovenske pesmi, jim je g. Morniški to zabranil. Čudne muhel

Od kod so mu te čudne muhel prifrčale, ne bom preiskoval, ker je upanje, da ga je poduk razaljano večine rešil napačnih nazorov. Tu na meji Avstrije ni polovičarstvo na pravem mestu, tukaj treba celih mož, stanovitnih značajev, ki ne obračajo plašča po vetru. Sklicevanje na g. dekanovo nazočnost bilo je neumestno — dekan, ki ima Slovence v svoji dekaniji, ne more biti razaljen z nedolžnim slovenskim petjem, in tudi ni bil. Če Slovenci iz spoštovanja do Lahov v njih družbi laški govoré, spodobi se, da tudi Lahi Slovence enako spoštujejo. Bratje bodimo, ter privoščimo vsakemu svoje!

Z malih Žabelj, 5. sept. O našem kraju se malo kje kaj čita. To je naravno. Mali smo gledé inovine; malo nas je in kraj sam je bolj v zatišji in odstranjen od hrupa svetovnega. Skladovna cesta, ki nas veže z okrajno stolico in Šmajjami, nam dovede kvečemu kakega «Gripa» pod krinko usmiljenega Samarjana. Nedavno temu, naselil se je tu neki Leopold Lasić, trgovec z vsakovrstno robo. Področe mu je, kakor se čuje, omejeno na bližnje vasi, sela in zaselke med vel. Zabljami in sv. Križem. Na ti zadnji se ume da tudi. — Cenik «kolonijalov in moke nam je vže naznanjen. Ceneja je roba nego pri drugih trgovcih. To nam ugaja; govore pa še o znižanji cene, ako bode shodno. Konkurence se gospod ne boji, ker ga zaklada, kakor trde, mogočnik iz Gorice, kateri po Slovincih kolikor mu mogoče, udriha. To pa nas plaši in nam njegovo robo, če bi bila tudi najceneja in zastonj, uprav groni. V tej nam ucepljenej veri nas še bolj potrjuje razposlan in v laščini pisan cenik. Tu je, slavno uredništvo naj ga shrani za kako ovaro! — Gospod šior Leopold Lasić!! Vi ste bojda rodom Renčau? Renčani pa dobro govore slovenski in se tudi kot taki zavedajo. Vi sto pa, sodeč po Vašem ceniku, od Vaših ljudi odpadli. Zato ne upajte, da Vam bomo iz Vaše moke pekli kruh. Odpadnikov se mi bojimo bolj nego vraga!

Politični razgled.

Kaj posebno važnega se pretekle dni sicer ni zgodilo; ko bi pa hoteli vse malenkosti zabeležiti, bi nam manjkalo prostora. Naj omenimo samo velikih vojaških vaj, ki so se vršile te dni v mnogo krajih. Opazovali so jih voditelji vojske, domači in tuji generali, one na Moravskem in Ogerskem celo cesar sam. Povsod se je pokazalo, da so naši vojaki vzgledno izvežbani in da je naša vojaška moč izvrstno pripravljena za boj.

Ministri so bili skoraj vsi že dolj časa na odpustu, zdaj pa so se že povrnil k svojemu poslovanju. Gautschev ukaz o razpustu srednjih šol še zdaj uzočuje mnogo hrupa, ker Slovani hočejo zabraniti izvršitev, Gautsch pa hoče, da njegova velja. V prihodnjem zasedanji državnega zbora bode se gotovo o tem hudo govorilo in določilo, kedo ima prav. Kakor Slovani Gautscha, tako hudo napadajo Nemci ministra Pražaka zaradi ukaza, da se mora Slovincem v zemljiške knjige na zahtevanje tudi slovenski vključevati. Najbrže se je Pražak naveličal toliko lujskanja, zato neki namerava odstopiti, kadar mu Taaffe dobi naslednika.

Hrvatski sabor se je otvoril 1. dne t. m. Pri potrjevanji izvoljenih poslancev je postopal po načelih, ki jih je vlada razvila ob času volitve. Kjer je le količkaj povoda mogel dobiti, ovrigel je volitev nasprotnega poslanca in namesto ovrghih je sprejel celo par svojih, ki so bili pri volitvi propadli. Predsednikom je voljen Mirko Hrvat. Ko se je ta saboru za zaupanje zahvaljeval, je povdarjal, da se bode pogajal za utrjenje bratske zveze mej Hrvati in Madjari.

Na Bolgarskem je še vedno vse v zmešnjavi. Dolgo ni mogel dobiti Koburžan ministrov; ša le vest, da pošlje Rusija generala Ernrotha v Bolgarijo vladat, je posilila, da so vstopili v ministerstvo: Stambulov, Stojlov, Načević, Stranski in Mutkurov; sami nasprotniki Rusije. V vladnih krogih govore, da hočejo ruskemu komisarju zabraniti z orožjem pot v Bolgarijo. Rusija je poslala v Berlin svojega poslanca, kateri pride potem tudi na Dunaj, da se dogovori z tema vladama o bolgarskih zadevah. Ker s Koburžanom zastopniki drugih držav ne občejujejo v uradnih zadevah, zato listi že proročujejo, da ne bo nič z njegovega vladanja in da bo moral kmalo iskati poti, po kateri pride zopet iz Bolgarije domu.

Domače in razne vesti.

Goriški laški listi so zadnje dni donášali razne vesti o šoli v Merniku; reklo se je, da so Merniški gospodarji uložili prošnjo za italijansko ljudsko šolo in da ja bila v Mernik poslana komisija, ki jo pozvedala, ali izraza «va prošnja splošno ljudsko željo, in da se je to potrdilo. Temu nasproti je spo-

ročal predsednik kraj. šolskega sveta č. g. P. da Meričanje nečejo italijanske šole, da niso podpisali imenovane prošnje, in da ni bilo komisije za take pozvedbe v Merniku. Vsled teh časniških vesti se je obrnil „Slov. jez“ z interpelacijo na c. k. okrajni šolski svet v Gradišči, ki je odgovoril, da mu uradna tajnost ne dovoljuje dati zaprosenih pojasnil. Nadjati se je pa, da bo slavno oni previdno postopal v tako važni zadevi, da se ne pusti zapeljati hujskajoči irredenti. Pozor!

Goriško mestno šolstvo še sedaj ni postavno urejeno. Ako primerimo število tukajšnjih ljudskih t. j. prvotnih šol in število obiskajočih otrok s številom mestnih prebivalcev, se prepričamo, da je premalo teh šol in gotovo mnogo otrok, ki ne obiskujejo šole. Kdor ve, kako se je na deželi ustanovilo potrebnih šol, kako strogo se s stariši postopa, da redno pošiljajo svoje otroke v šole, kako nič ne velja uzroki zamud, da je moral učenec doma varovati manjše otroke, da je moral pasti živino, ali pomagati pri drugem preobilnem delu: ta se mora zavzeti, da mesto vsaj toliko ne stori za zboljšanje starih zanemarjenih šolskih razmer. Po Gorici kar troji otrok postopajo po ulicah brez šole in brez nauka in celi dan nadlegujejo ljudi in se vadijo v razuzdanosti, pa nobeden jih niti ne opomni, da bi imeli v šole hoditi. Ali ni to žalostno, če je za šolstvo mestnega ljudstva slabšo preskrbljeno, nego za ljudstvo na deželi! Tukaj, tukaj naj se „Pro patria“ in trgovci skažejo, če imajo kaj blagodušnosti! pomagajo naj ustanoviti potrebne šole v mestu, darujejo naj otrokom potrebne obleke, da ne bodo nagi lazili okrog in priskrbijo naj šolski mladini „šolskih potrebščin“, da ne bodo zaradi pomanjkanja teh brez šole vzrasli.

Premeščanje začasnih učiteljev v goriškem okraju. G. Kristan Kogoj je premeščen iz Sv. Križa v Ravnico, g. Ig. Kuzman iz Šumarije v Dornberg, g. Jožefa Jug iz Dornberga v Križ, g. Ana Lukman iz Kviškega v Ozoljan. Službo so dobili izprašani učiteljski kandidati: g. Ig. Bajt v Batujah, g. Jožef Šušmelj na Brjah in g. Franc Leban v Kalu. Učiteljica v Ozoljanu, g. Adela Rogac izstopila je iz službe.

Včerajšnja številka „Soče“ je bila zaplenjena po slavnem c. k. državnem pravdnstvu radi dopisa iz Gorice o Coppag-eyem daru podgorski šoli društva „Pro patria“, in radi sestavka med domačimi vestimi o isti zadevi.

„Corriere“ z dne 3. sept. je prinesel vest, da firma „Coppag & Skert“ je podarila otroškemu vrtu, ki ga je ustanovilo društvo „Pro patria“ v Podgori, potrebščin za 40 otrok.

„Naši fantje“, 3 bataljoni vojakov tržaškega polka „Milan“ št. 97, prišli so danes ob 10^{1/2} pred popoldne v Gorico, da ostanejo tukaj za posadko. Z njimi je prišlo tudi nekoliko kanonirjev in vojaška godba. Dobro došli!

Iz Štvrjana dobili smo dolg dopis od „Več kmetovalcev“, katerega pa zaradi pomanjkanja prostora ne moremo danes priobčiti. Omenimo le to, da je bilo obični naznanjeno, da pride v nedeljo 4. dne t. m. v Štvrjan g. potovalni učitelj za Primorsko predavat o kmetijstvu. Ker je bilo predavanje napovedano prav za tisti čas, ko je ondot služba božja, je gospod vikerij opravil mašo bolj zgodaj; litanije pa je odložil na bolj pozno. Kmetovalcev se je bilo mnogo zbralo in so dolgo čakali gospoda učitelja; pa ga niso pričakali; je bil morda pozabil priti. Ljudstvo je zelo nevoljno čez to.

V Trstu navadno neki Edvard Rocco preskrbuje ladje s sladko vodo. V terek je nalagal v čoln sode s pitno vodo, da bi je peljal na rusko ladjo „Strelok“. Ker pa sodi niso bili dobro zamašeni puhtel je iz njih duh, kakor karbolne kisline. Hotel se je toraj prepričati in z največjim začudenjem spoznal, da je voda pokvarjena. Hitro naznani to zdravstveni gosposki, ki je dala vodo analizovati. Preiskava je poterdila, da je voda ostrupljena. To stvar so naznanili sodniji, ki bo preiskala, kdo je kriv te hudobije. Govori se, da je to storil iz zavisti neki tekmeec g. Rocca; zločinec se je skrtil. Radovedni smo, kaj bo dognala preiskava, če ne bo vse palo v vodo, kakor se marsikaj zgodi.

Vabilo k pevski produkciji, ktero priredi cecilijansko društvo goriško nadškofije v Dornbergu dne 15. septembra 1887. (četrtak, oktava Rojstva M. D.) 1. Ob 9^{1/2} zjutraj bo v farni cerkvi slovesna sv. maša, pri kateri bodo peli dornberški, prvaški in rifenberški pevci: a) *Introitus*: Salve sancta parens, koral se spremljevanjem orgelj. b) *Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus in Benedictus* iz Missa tertia ad quatuor voces pares, zložil Jos. Renner se spremljevanjem orgelj. c) *Graduale*: Benedicta et venerabilis es, četvero glasno, zl. A. Foerster. d) *Offertorium*: Beata es četveroglasno zl. D. Fajgelj. e) *Agnus Dei* iz A. Foersterjeve maše in honor. s. Jacobi. f) *Communio*: Beata viscera, koral. 2. Po maši zborovanje z govori. 3. Popoldne skupni obed v. A. Šinigojovih prostorih.

4. Ob 2. popoldne litanije z blagoslovom. Pele se bodo: Lavretanske litanije za moški zbor zl. D. Fajgelj op. 22. in Tantum Ergo zl. Karol Santner. 5. Po blagoslovu prosta zabava na vrtu g. A. Šinigoja, K slovesnosti uljudno vabimo vse društvenike in nedruštvenike, sploh vse prijatelje cerkv. glasbe, osebno pa prosimo društvenike, da se kolikor mogoče v obilnem številu udeležijo.

Opomba. Kdor se hoče udeležiti skupnega obeda, kar svetujemo vsem deležnikom zaradi semnja, ki bo oni dan v Dornbergu, naj vsaj do 14. sept. naznani svoje ime g. Andreju Šinigoju, gostilničarju v Dornbergu. Kuvert za osebo stane 1 fl.

Odbor cecilijanskega društva za goriško nadškofijo.

Vabilo na pešindvajsetletnico narodne Čitalnice v škofji loki v nedeljo dne 11. septembra 1887.

Spored slavnosti: I. Popoldne ob 9. uri v farni cerkvi sv. Jakoba slovesna sv. maša, pri kateri poje čitalnični moški pevski zbor. Udje in gostje so zbero ob 1^{1/2} 9. uri v društvenih prostorih, ter gredo z zastavo v cerkev. II. Popoldne ob 4. uri prosta zabava „na Štemarjih“ s petjem, godbo in šaljivim prizorom. Ustopnina prosta. III. Zvečer ob 1^{1/2} 8. uri veselica v čitalničnih prostorih. Ustopnina: udom in njihovim družinam prosta; noudje plačajo 30 kr., z družino 80 kr.

Program večerni veselici: I. Nagovor. II. Potjo: a) „U tebi domovina,“ zbor. b) B. Ipavic: „Planinska rožica,“ peterospjev. III. Predstava meglenih podob. IV. Zupanova Micika. Vesoligra s petjem v dveh dejanjih. V. Ples.

Vabilo. Načelnštvo podružnice sv. Cirila in Metoda v Ajdovščini z okolico vabi gospodo društvenike, naj se blagovole vdeležijo običnega zbora, koji bode v nedeljo dne 11. t. m. ob 3. popoldne v gostilni gospoda Julijusa v Ajdovščini. Dnevni red: 1. poročilo tajnikovo; 2. poročilo denarničarjevo; 3. volitev novega odbora; 4. posamezni nasveti; 5. vplačevanje letnih doneskov.

C. k. pripravljavnica v Kobaridu prične svoje šolsko leto dne 19. septembra t. l.

Hvala lepa „Pro patrii“, da je pripomogla v Podgori k narodni zavednosti! V oudašnji otroški vrt se je vpisalo že čez 70 otrok, pa po okolščinah sodeče, so jih oglašali vsaj še 15. Če dobi kdo klobučo, naj je shrani!

Bralnemu društvu v Podgori je zagotovljen dober obstanek, ker je tako pri rokah goriškim Slovencev, Bricem in drugim bližajim slovanskim rodom. Torej le čvsto na noge, vrli Podgorci!

Revolver so imenovali tukajšnji Lahi in Lahončiči umrti list „Juri s pušo“, češ da ta je njih preostro napadal! Kako moramo pa mi imenovati židovsko „Corriere“ in gujilo „Freccio“, katero naš nedolžni narod tako nersramnimi besedami napadate, da se vsacemu peščenjaku studi. Predzadnja „Freccia“ napada čest. gospoda zemljemerca Obizzi-ja; ga imenuje laškega odpadnika in izdajaleca njegove narodnosti in pradedov, radi tega, ker živi kot pošten Slovenec med nami; nam priznava naše pravice, se trudi za naš napredek, so veseli naše bodočnosti in jo kot vreden sin svoje slovenske matere iz Brd, jezi je, ker je sprejel breme starosta goriškega „Sokola“, podpredsedništvo sv. Cirila in Metoda ter tajništvo političnega društva „Sloge“. Zadaja „Corriere“ pa v svojem uvodnem članku pravi, da ne more oporekati, resnici pomnoženja Slovencev v Gorici, ali da priznati mera, da s pomnoženjem Slovencev v Gorici se množijo tudi beraštvo in vsa nestuda (sic!) Glejte, tako časte Lahi v svojih listih nas Slovence, ki jim dajamo vsakidanj zasluzek (krub), in jih varjemo pred beraško palico! Goriški Slovenci! kadaj se bode začeli ozirati na to, da ne boste dajali voč za služka onim, ki vas pred vsem svetom tako zaničujejo in zasramujejo. Nehajte vendar podpirati one, kateri napadajo naš narodni čut z „revolverjem“! Saj vidite, da našemu razžaljenju ne bode meje, če si ne pomagamo sami!

„**Tempi passati**“, prešli so časi polasčevanja in ponemčevanja. Samo 33 otrok je bila „Pro patria“ dobila v Podgori za svojo laško šolo in laški vrt, a še ti so je ogibljejo kakor da bi tam dobivali uši in garje ne pa fige, hruške, češpe, igrečo, koso, obleko itd. Nekoliko otrok je menda že za zmeraj izostale iz tega slavnega zavoda.

General Butterwech je pri vojaških vajah pri Postojni padel s konjem in desno roko v zgorjem delu tako hudo zlomil, da so se mu zlomljene kosti vpičile v meso.

Pro patria priredi strašansko veselico v Gradišči na korist svoje „patrijotične blagajne“. Izkazali se bodo tudi razni kolezarji in sklep zabave bode neogibljava tombola. Razni laški listi pozivljejo uže sedaj na mnogobrojno udeležitev veselice, koje priredi društvo v namen vzajemnosti in v obrambo italijansko narodnosti na „domačih tleh goriških“.

Jožef Buda, zidarSKI mojster v Gorici, ud pod-

pornega društva umrl je po dolgi bolezni. Pokopan je bil v soboto 3. septembra ob 9^{1/2} uri predpoldne. Društveniki so se pogreba obilno udeležili.

Stritarjevih zbranih spisov so izšli 9., 10. in 11. snopič. Kdor hoče dobiti važne Stritarjeve spise, naj piše po nje v Ljubljano Kleinmayrovi Bambergovi tiskarni.

Lojalni irredentovci. Dne 4. avgusta je bilo v Benetkah mednarodno tekmovanje veslarskih klubov. Te protiaustrijske demonstracije se je vdeležilo mnogo Porečanov in Tržaški veslarski klub „Glauco“ z ladjo „Arge“. Tržaški klub si je priboril prvi dobitnik v znesku 1000 lir, ktere je daroval Beneškemu sindaku za „dobrodelne namene“. Tržaško namestništvo je neki razpustilo ta veslarski klub, ker se je vdeležil slavnosti onkraj črnorumenih kolov brez dovoljenja avstrijskih oblastev.

Židovska prederznost. Čitamo v „Kassegni“ z dne 4. sept. 1887 št. 17 naslednjo notico: Dnajska policija pregnala je te dni barona Nataniela Rothschilda, brata glavnega zastopnika hiše Rothschild na Dunaju, iz Avstro-ogerskih dežel. Nataniel Rothschild poseduje 18 gradov in ima mnogo vrtov, v katerih goji mnogo esotičnih in redkih rastlin. Pred dnevi pada so nadvojvoda Karol Ljudevik v jeden tih vrtov, da vidi te redke rastline. Rothschild, ki je bil prepovedal slehermu ustov v vrte, je bil odsoten. Takoj pri njegovi vrnitvi zapodi vrnarja iz službe, ker je bil navzlic njegovi prepovedi ustov v vrt dovolil. Vrtnar se zatoče k nadvojvodi s prošnjo da bi posredoval pri baronu in odvrnil to kazeno. Toda baron Nataniel zavrnil je visoko posredovanje z razžaljivimi izrazi. ki so globoko užalili in oskrnili cesarsko hišo. Zaradi tega je moral baron Rothschild iti v prognanstvo iz Avstro-ogerskih dežel ali pa podvreči se procesu zaradi razžaljenja uda cesarske hiše; odločil se je raje za prognanstvo in odšel je na Svicarsko. Pomenljivo je, da goriška „Karijola“, ki zažene strašen krik, če kdo laškega dožota po strani pogleda, ne omenja te dogodke in nima besede za razžaljenega uda cesarske hiše. Morebiti je Karijola v zvezi z onim židom, ki je nedavno rekel na Dunaju, da bodo židje v padesetih letih gospodarji Evrope. Hud dokaz, kako židom rase greben. Toraj — pozor!

Morskega volka so 4. t. m. ujeli pri Krajevici ter ga razpostavili na ogled. Dolg je 4^{1/2} metra in vaga 1460 kil. V njegovem želodcu so našli razen dražih stvari tudi par čevljev, v katerih so tičale še človeške noge.

Smešen sad nemškutarije. Na neki šoli na Štajarskem, kjer je bil do lanskega leta naroden učitelj in so učenci bili izvrstno poučeni, nad kojimi je imel katehet veselje, uči zdaj nemškutarsk učitelj in učenci postajajo zmirom bolj budalasti. Katehet dobiva od poprej izvrstnih učencev sledeče odgovore: Kako ti je ime? — Bog Oča. — Kako se piše? — Bog Sin. — Koliko je zakramentov? — Eva. — Kaj vse je Bog vstvaril? — Greh. — Ali je toraj nemškutarija v šoli pedagogična? In vender jo hočejo vsiliti, akoravno se učenci še misliti ne naučijo v taki šoli. Da bi se kaj za življenje naučili, brati, pisati itd., to je zadnja skrb. Take bistre odgovore dajajo slovenski otroci tudi, ako se jih italijanski poučuje.

Nove bankovce po goldinarji pripravlja državna tiskarna na Dunaji, da jih začne izdajati 1. dne julija prihodnjega leta.

Najhujši vihar tega stoletja bode 17. dne t. m.; tako prorokuje znani Rudolf Falb, kateri je že večkrat uganil potrese. On pa v prorokovanji tega viharja ni osamljen, ampak profesor Wiggins, kateri je že večkrat pred vodil, da pride vihar, tudi trdi, da začne 19. dne t. m. strašen vihar in bode 20. dne popoldne najhujši. Tak vihar pa ne bode zdaj v prvo, ampak je bil že mnogokrat, ker ponavlja se vsakih 5461 dni. Za 16. dan oktobra prorokujeta ta učenjaka pa potres. Bomo videli!

Javna zahvala.

Velika dolžnost mi je, da se tem potom presrečno zahvalujem blagorodnima gg. M. Živicu in Vekoslavu Kalistru, ker sta se tako blagovolno in obilo trudila za krasen spomenik na grobu ranjkega mojega soproga Dolinarja in za spomensko ploščo v njegovi rojstni hiši v Škofjiloki. Bog plati tudi vsem drugim, ki so k temu pripomogli!

V Trstu, dne 9. sept. 1887.

Katarina udova Dolinar.

Poslano.

Ni resnica, kar trdi gospod Henrik Hübel, urar v Gorici, da mi je sadje, katero sem lansko leto zanj nakupil, vse do zadnjega krajčerja plačal; po mojem računu mi on še dolžuje svoto za 400 kvintalov jablk. Za iztirjanje tiste svote vložil sem tožbo po mojem odvetniku.

Kanal, 6. septembra 1887.

MIHA STANIČ.

Na prodaj

po dobrih pogojih je v Ajdovščini hiša št. 16, katera je posebno priležna za gostilnico, ker je v sredi trga na državni cesti in ima velike prostore, hleve in tekočo vodo.

Kdor hoče kaj več izvedeti, naj popraša Jožefa dokt. Jakopič-a, odvetnika v Gorici.

Sejm v Tolminu

za živino, poljske pridelke, gospodarsko in kmetijsko orodje, štacunsko blago itd. bude na Sv. Matevža dan, 21. septembra in na Sv. Jurja dan, 23. aprila vsako leto.

V Tolminu 4. sept. 1887.

Županstvo.

NAZNANILO.

Usojam si naznaniti p. n. častitemu občinstvu, da sem z dnem 11. julija t. l. ustanovil v Mirnem apnenko peč (Ringofen), ki neprestano deluje. Izdelki apna bodo gotovo glede kakovosti in cene vsakega zadovoljili.

Za obilo naročitev se priporočujem!

Z odličnim spoštovanjem,
Fr. Pauletig.

Naročila sprejema moj zastopnik Aleksander Soller, via Vetturini h. št. 16.

V KOLOZEJI

odprl sem 8. dne septembra gostilnico; točim mnogotera prav dobra vina in izvrstno pivo iz Dreherjeve pivarne po 28. kr. liter; tudi z dobrimi jedili bom tako postrezal, da bo vsakdo lahko zadovoljen.

Skerbel bom v vsakem oziru ugajati častitim obiskovalcem; zato se uljudno priporočujem, naj me častito občinstvo izvoli obilno obiskovati.

V Gorici 9. sept. 1887.

L. Kebat.

EN GLASOVIR

(pianino)

se prodaja. Več se izve v prodajalnici umetnih cvetlic, nunska ulica št. 9.

Teodor Slabanja,

srebrar v GORICI, ulice Morelli št. 17,

se priporoča velečastiti duhovščini za izdelovanje cerkvenih potrebnosti namreč:

Monštranc, kustodij, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov za altare, tabernakeljne in predstajnice, križev za altare in za bamera, relikvijarijev, monštrančie ali križev za svetinje, kanonskih tabel, kadilnic s kadilnim čolnicem, raznih steklenic za davitno vino, stopic, ročnikov in krožnikov s kovine, krstnih skled in žlic, kotličev za blagoslovljeno vodo, kropilnikov, posodic za sv. olje in sv. popotnico, drzal za sveče, sklepov pri plujivalih itd. itd. po najnižji ceni.

Tudi se pri njem stara cerkvena priprava v ognji pozlati, posrebrni, izčisti in popravi. Na blagovoljna vprašanja bode radovoljno odgovarjal in pošlje vsako blago dobro shranjeno in poštne prosto.

Stare nerabljive reči, medenino (messing) in kotlovino jemljem v račun.

Želodčne bolezni

hitro in gotovo ozdravi

jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila.

Večji del onih kapljic, izčerkov itd. itd., ki so oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letočimi besedami, ni drugzega ko prevare, pogosto še škodljiva. Samo jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne žive, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepčajoče moči kineškega r-barbara, korenike, ki je sploh znana po svojem pr-bavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerodnega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gajusu, riganju, zabasanju, hemorojdalnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici.

V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisca.

Hiša v Šempasu

pri državni cesti z malim zemljiščem je po dobrih pogojih na prodaj. Kdor je hoče kupiti, naj se oglasi pismeno pri J. E. v Šempasu, poste restante. Pol kupne cene plača prec, drugo pol pozneje.

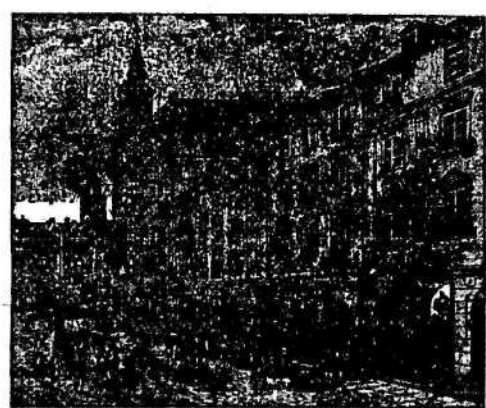
Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da so dokazali njihova čudovita moč. Če so le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želodčne bolezni. Prav izvrstno vstrozajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne pregnajo samo omejenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v lekar-nici Cristofolletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Ma-donna v Korminu. Ena steklenica stane 80 novcev.

LEKARNA TRNKÓCZY,

zraven rotovža v Ljubljani
na velikem mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dvo in ena kemična tovarna v Gradci (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN.
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKÓCZY
LAIBACH 4 STÜCK 20.

kterim so ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vseh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

SVARILO! Opozorjamo, da se tiste istiinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odlično najboljšo zdravilo zoper protiv ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnoma trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Mutiču“ z zravcu sloječi zamenjem. 1 stekl. 30 kr., tucat 4 fl. 50.

Če ni na voljenici zraven stoječega zna menja, ni pravi cvet in ga procej nazaj vrnite. Schumacher

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratobol, jetiko, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

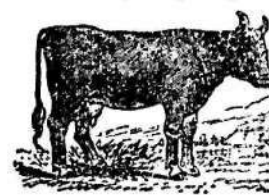
Kričistilne krogeljce,

ne smole bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpjenih udih, skazenem želodcu, jetrih in obistnih boleznih, v škatljah v 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka.

Zamotek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 6 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gl.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretėgu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpnenji v boku, v križi itd. pri otekanji nog, mehurjih na nogah, izvintjenji, otisčanju od sedla in oprave, pri sušici itd. s kvačka pri vseh vnanjih boleznih in hlabah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 3 stekl.

z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našta zdravila se samo prava dobijo v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani zraven rotovža

in so vsak dan s pošto razpošiljajo.